

Északy Károly.

1818—1907.

A magyar nemzeti szellemnek egy igaz harczosa távozott el magas életkorban.

A szabadságharcban Csányi kormánybiztos mellett működött. Azután az ötvenes években irodalommal foglalkozott; számos szindarabot irt, melyek közül különösen a „Cydoni alma“ nem egy előadást ért meg. Az alkotmányos élet helyreálltával megnyilt előtte a mérnöki pálya, a melyre készült volt s ettől fogva e hivatásának szentelte munkaerejét, előbb mint a ministeriumba beosztott főmérnök, később mint kolozsvári államvasúti főfelügyelő és azután mint üzletvezető. Az irodalomban ritkán jelenik meg, de annál gyakrabban a közéletben és azzal az erős nemzeti érzéssel, mely magas műveltséggel és lelki nemességgel párosulva, sajátja volt.

Ez tette tiszteltté alakját s személyiségét kedvelté jó kedélye. Renan mikor idősb korában egyszer szülőföldjét, Bretagne-t meglátogatta, áldotta azt a földet, mely a jó kedélyű bretagne-iakat szüli, mert annak tulajdonította, hogy a jó kedély őt is kísérte az életen keresztül. Északy derült kedélyvilága is áldást sugárzott arra a földre, mely túl a Dunán őt szülte.

Egyházi gyűléseinkkor mondott felköszöntőivel hagyja hátra közöttünk áldott kedélyének emlékét s folyóiratunkban pedig az „illusio“-ról irt szellemes értekezésével.

Az irodalom iránt sohasem szünt meg érdeklődni s az Erdélyi Irodalmi Társaság és a Petőfi-társaság megalakításában tevékeny részt vett.

Szép emlék, a mely utána fönmarad.

PÉTERFI D.

IRODALMI ÉRTESITŐ.

A kereszténység lényege. Irta *Harnack* Adolf, a berlini egyetem theol. tanára. Fordította *Rácz* Lajos sárospataki tanár. 8. r. IX. 201. l. Sárospatak. Ára 2 korona 50 fillér. — Harnack műve magyarul! Rácz Lajos neve jól ismert név az olvasó közönség előtt. Vallás és tudománytal társulásban szokott a nyilvánosság előtt megjelenni, s a szabadelvűséggel öszszeforrva. Akár folyóiratokba irt bölcselmi tanulmányait, akár fordításra kiválasztott munkákat véve, a szabadelvű, tudományos iránynak következetes, avatott követője. Wundt lélektana után, melyet ezelőtt néhány évvel fordított magyarra, most jön Harnack művével. Azokkal a felolvasásokkal, melyeket szerzőjük a berlini egyetemen a kereszténység lényegéről tartott. Kibontakozik előttünk az a szellem, mely annak idején foglyúl vitte a hallgatóságot, az a tudás, mely annyira biztos vonásokban nyilatkozott; feltárul a kereszténység Jézus Krisztusban és az ő evangeliumában, ez evangeliumnak a társadalmi viszonyokra való vonatkozásában és ez evangeliumnak főbb történelmi mozzanataiban, feltárul művészi, ragyogó előadásban . . . Harnack műve magyarul kitűnő fordításban! Úgy olvasódik, mint eredeti munka. Rácz Lajos nagy szolgálatot tett vele a theol. tudományak.

Lang Henrik munkáit, mikor magyar nyelven megjelentek, felekezetkülönbség nélkül általános érdeklődéssel fogadta a művelt közönség. Hasonlót érdemel e munka is. Keresztény szellemet, tudományos tájékozást kevés könyvből lehet többet és jobbat meritni, mint a kereszténység lényegét feltüntető és a kereszténységet lényegében védő eme jeles munkából.

A modern kereszténység missiója a XX-ik században. Irta *Perczelné-Kozma* Flora. 20 l. Budapest. — Még könyvig nem ment, mint néhány nyugati írónó hasonló tárgyú értekezésekkel, de dolgozatai már kezdetéül szolgálhatnak egy kötetnek. A modern kereszténységet, az unitarismust tárgyalja itt a fejlődés alapján s